

**MỘT
BỮA TRƯA
KHÁ BÌNH THƯỜNG**

Tên tớ là A.J và tớ ghét trường học.

“Cậu ghét gì hơn, trường học hay rau?”, thằng Ryan¹ đã hỏi tớ như vậy.

“Hừm, đó là một câu hỏi khó!”, tớ trả lời nó. “Tớ thực sự ghét cả hai.”

¹ Ryan /ri.ən/

“Còn tớ thì ghét trường học hơn rau,”
thằng Michael¹ nói. Thằng này không bao
giờ chịu buộc dây giày. “Vì chúng ta không
phải ngồi trong mớ rau cả ngày và học
đủ thứ.”

“Lí luận hay đấy!”, tớ đồng tình.

“Còn tớ, tớ ghét rau hơn trường học”,
thằng Ryan tiếp tục. “Vì chúng ta không
cần phải *ăn* trường.”

Ờ, nghe cũng hoàn toàn có lí. Tớ thực
sự không thể quyết định được.

Chúng tớ đang ở trong phòng ăn. Đó là
một bữa trưa cực kì bình thường ở trường
Tiểu học Ella Mentry. Thằng Ryan ngậm
miếng cà rốt trong miệng và nói: “Xem
đây, tớ chính là hải mã!”. Thằng Michael thì

¹ Michael /markl/

đặt chiếc thìa lên mũi và nó cứ lơ lửng ở đó. Tớ thách thằng Ryan cho lát dưa chuột muối lên miếng khoai lang kén rồi ăn. Thằng Ryan ăn được tất cả các món.

Michael thì thách tớ vo giấy bọc ống hút và ném vào nhỏ Andrea Young¹, con nhỏ thực sự rất đáng ghét đang ngồi ở bàn kế bên. Cục giấy bọc ném trúng đầu Andrea. Nó hét toáng lên và làm đổ nước táo xuống sàn.

Đúng lúc đó, nhỏ bạn phiền toái của Andrea, con nhỏ Emily² bê khay thức ăn đi ngang qua. Nước táo đổ trên sàn làm nó ngã dập mông. Khi ngã xuống, nó va phải một đồng khay đựng đồ ăn trưa.

Oạch!

¹ Andrea Young /æ.n.driə jʌŋ/

² Emily /æ.mə.li/

“Au!”, nhỏ Emily hét toáng lên. “Tớ đập miệng rồi. Gãy răng mất thôi!”

Tớ không biết tại sao nhưng khi mọi người bị ngã đập mông, trông thật buồn cười. Tớ, thằng Ryan và thằng Michael chắc sắp nổ tung vì bụm miệng nhin cười. Emily thì bắt đầu khóc như mưa. Nó là con nhỏ mít ướt mà! Thậm chí nó còn chẳng

bị thương và răng thì chắc đã lung lay từ trước khi bị ngã ấy chứ.

Cô Gili¹, cô đầu bếp của trường, chạy vội vào.

“Có chuyện gì thế?”, cô hét lên. “Các em không biết cư xử à?”

Cô Gili là cô đầu bếp xấu tính nhất trong lịch sử thế giới. Cô ấy luôn quát tháo, bắt chúng tớ phải lau bàn, giữ trật tự và không được ném đồ ăn. Cô ấy chẳng thú vị gì cả!

Cô Gili chắc chắn là không nhìn thấy chỗ nước táo đổ trên sàn khi chạy vào. Cô cũng trượt chân và ngã dập mông.

Ha ha, tớ thế, khi người lớn ngã dập mông, đặc biệt lại là người lớn xấu tính

¹ Trong nguyên gốc là McGillicuddy. Để các bạn nhỏ dễ đọc, chúng tôi xin để tên rút gọn là Gili.

như cô Gili thì còn buồn cười hơn gấp bội. Tất cả mọi người đều cười khúc khích.

“Lũ nhóc các em khiến cô phát điên!”, cô Gili hét lên. “Thật hết chịu nổi! Đó là giọt nước cuối cùng làm tràn li. Hết cách rồi đấy!”

Cô ấy nói sai bét. Có rất nhiều nước và còn rất nhiều li ở trên giá. Nhưng chắc cô Gili không để ý. Cô cởi phăng chiếc tạp dề, giật luôn đôi găng tay và tháo cả chiếc mũ đầu bếp chụp tóc của mình ra. Cô ném hết những thứ đó lên sàn và giậm chân bình bịch đi ra khỏi phòng ăn.

Để tớ nói cho các cậu biết, có rất nhiều người lớn điên điên ở trường Tiểu học Ella Mentry. Nhưng đây là lần đầu tiên tớ trực tiếp nhìn thấy một trong số họ thực sự phát điên. Thật là buồn cười!

Cô Lazar¹, cô tạp vụ của trường tó, xuất hiện cùng với cây lau sàn. Tớ rất thương cô ấy. Mỗi khi có đứa nào làm đổ cái gì đó, cô ấy lại phải dọn dẹp.

“Cô thích dọn dẹp!”, cô Lazar nói và lau sạch sẽ chỗ nước táo đổ trên sàn. Cô Lazar thật kì cục!

¹ Lazar /la.za:r/

Khi mọi chuyện lắng xuống, thằng Ryan lại đặt miếng cà rốt lên mũi và ăn luôn (ăn miếng cà rốt chú không phải mũi nó nhé!). Thằng Michael thì làm một tác phẩm điêu khắc từ món sa lát cá ngừ. Tớ ném một cái bánh quy cho thằng Ryan và nó há miệng bắt trúng luôn.

Tớ đã bảo rồi đấy, đây chỉ là một bữa trưa khá bình thường ở trường tớ thôi!

2

VỊ KHÁCH ĐẶC BIỆT

Cuối cùng cũng đến giờ giải lao. Thấy hiệu trưởng Klutz¹ nói là hôm nay bọn học sinh tụi tớ vẫn chưa vận động đủ. Nếu hỏi tớ, tớ sẽ nói cho bạn biết là giờ giải lao nên kéo dài cả ngày. Chúng ta chỉ nên học khoảng nửa tiếng thôi, chứ không phải ngược lại như hiện tại. Có như thế thì mới đủ thời gian vận động chứ!

¹ Klutz /klʌts/